

ΠΑ02. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Σ. Δρίβας³, Γ. Ντουινιάς¹, Γ. Ραχιώτης²

1. Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας, Τομέας Βιομηχανικής και Επαγγελματικής Υγείας, 2. Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Ιατρικό Τμήμα, Παν. Θεσσαλίας, 3. Κέντρο Υγείας-Υγιεινής της Εργασίας, ΕΛ.ΙΝ.Υ.Α.Ε.

Είναι γνωστό ότι σχετικά με τις επαγγελματικές ασθένειες στη χώρα μας υπάρχει ένα σημαντικό έλλειμμα στο σύστημα «διάγνωσης, αναγνώρισης και καταγραφής», με αποτέλεσμα οι Ασφαλιστικοί Φορείς να αδυνατούν να δώσουν στη δημοσιότητα αξιόπιστα στοιχεία, τη στιγμή που ο αριθμός των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων με την αιτιολογία της «κοινής νόσου» αυξάνει ραγδαία τα τελευταία χρόνια. Σύμφωνα με στοιχεία για τις επαγγελματικές παθήσεις, στην Ευρωπαϊκή Ένωση για το 2001 καταγράφηκαν 37 νέα περιστατικά ανά 100.000 ασφαλισμένους εργαζόμενους. Στην Ελλάδα ο μέσος ετήσιος όρος νέων περιπτώσεων επαγγελματικών ασθενειών είναι 0,3 ανά 100.000 ασφαλισμένους εργαζόμενους για την τελευταία πενταετία 2004 – 2008, δηλαδή 120 φορές κάτω από το μέσο ευρωπαϊκό όρο.

Το ΙΚΑ αναγνωρίζει ότι τα στοιχεία για τα επαγγελματικά νοσήματα που δημοσιεύει στην ετήσια αναφορά του, αποτελούν μια πρώτη προσπάθεια προσέγγισης και όχι την πλήρη καταγραφή τους.

Η παρούσα ανακοίνωση κινείται σε δύο επίπεδα: α) ερευνά την εξέλιξη των θεσμών που διέπουν την επαγγελματική νοσηρότητα στην Ελλάδα σε σχέση με τον τρόπο και το βαθμό εφαρμογής τους και β) καταγράφει τα ελλείμματα, τα λάθη και τις καθυστερήσεις που συντέλεσαν στην απαξίωση του συστήματος «διάγνωσης, αναγνώρισης και καταγραφής» της επαγγελματικής νοσηρότητας.